

Sygn. akt IX Ka 15/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szeliga

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Augustyna Pindziaka

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2015 roku

sprawy **B. S.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 244 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 5 sierpnia 2014 roku sygn. akt II K 5/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IX Ka 15)15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie wyrokiem z dnia 5 sierpnia 2014 roku wydanym w sprawie (...) 5)15 uznał oskarżonego B. S. winnym tego, że w dniu 28 lipca 2013 roku w miejscowości D. gm. J. w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki P. (...) o nr rej. (...), czym nie zastosował się do prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Radomiu sygn. akt VIIIK608)11 z dnia 9 listopada 2011 roku zakazującego prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, stanowiącego występki z art. 244kk i za ten czyn na podstawie art. 244kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69§1i2kk i art. 70§1pkt.1kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby wynoszący 2 lata. Na podstawie art. 71§1kk oraz art. 33§1i3kk wymierzył mu karę 20 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 25 złotych. Zasadził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków kwotę 90 zł, a tytułem opłaty sądowej kwotę 230 złotych.

Apelację od tego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego, który zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczonej wobec B. S. kary i zarzucił rozstrzygnięciu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, prowadzący do wymierzenia wobec oskarżonego B. S. rażąco niewspółmiernej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat oraz kary grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych każda po 25 zł, podczas, gdy analiza całokształtu ustalonych okoliczności dotyczących sprawcy, jego postawa, właściwości i warunki osobiste, przemawiają za wymierzeniem oskarżonemu kary pozbawienia w niższym wymiarze.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności poprzez jej złagodzenie do 3 miesięcy , orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz kary grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych każda po 10 zł.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie, a biorąc pod uwagę merytoryczną jakość podniesionego zarzutu i argumentów stanowiących jego uzasadnienie , uznać należało wniesiony środek odwoławczy jako oczywiście bezzasadny.

Na wstępie stwierdzić należy , że Sąd I instancji w sposób prawidłowy poczynił ustalenia faktyczne, które pozwoliły na przypisanie B. S. popełnienia przestępstwa z art. 244kk . Trafnie Sąd Rejonowy ustalił, że B. S. prowadząc w dniu 28 lipca 2013r. samochód osobowy naruszył orzeczony wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomiu w sprawie (...)11 zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych . Ponieważ apelacja nie kwestionuje poczynionych w tym zakresie ustaleń faktycznych Sądu i związanego z tym zawinienia oskarżonego , za zbędne uznać należy szersze odnoszenie się do tej kwestii w niniejszym uzasadnieniu.

Przechodząc do oceny kary wymierzonej oskarżonemu , w kontekście podnoszonego przez obrońcę zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych wyrażającego się nieprawidłową oceną dyrektyw wymiaru kary , a zwłaszcza postawy oskarżonego w toku procesu, jego przyznania się do winy , co zdaniem obrońcy doprowadziło do wymierzenia kary rażąco niewspółmiernie surowej , wskazać należy , iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej analizy i oceny okoliczności rzutujących na wymiar kary.

Przypomnieć w tym miejscu należy, iż karą niewspółmiernie surową jest kara , która jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, innymi słowy - gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą (wyrok SN z 11 kwietnia 1985 r., V KRN 178/85, OSNKW 7-8/1985, poz. 60). Ocena w tym zakresie musi zostać dokonana w kontekście wszystkich okoliczności rzutujących na wymiar kary.

Sąd I instancji wymierzając oskarżonemu karę uwzględnił dyrektywy jej wymiaru wymienione w art. 53 kk, w pełnym zakresie i wyciągnął na ich podstawie należyte wnioski, a tym samym orzeczona wobec B. S. kara zarówno pozbawienia wolności , jak też grzywny są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości jego czynu oraz stopnia winy .

Prawidłowo Sąd Rejonowy uznał, iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynu B. S. przemawiały za orzeczeniem wobec niego kary pozbawienia wolności . Nie ulega bowiem wątpliwości, że oceniając postawę oskarżonego zwraca uwagę jego lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów prawa , prawomocnego wyroku sądu i celu dla którego przedmiotowy zakaz orzeczono, którym było wyeliminowanie oskarżonego z ruchu drogowego , jako kierowcy stwarzającego zagrożenie dla innych jego uczestników . Oskarżony kierując samochodem osobowym po raz kolejny wykazał rażąco niepoprawność, bowiem uprzednio orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w sprawie (...)11 . Wbrew wywodom obrońcy , Sąd Rejonowy uwzględnił fakt , iż oskarżony przyznał się do winy , natomiast powyższemu nie można nadawać nadmiernej wagi, bowiem co do okoliczności , iż pojazdem kierował B. S. nie było najmniejszych wątpliwości w toku niniejszego postępowania .

Przepis art. 438pkt.4kpk zezwala Sądowi Odwoławczemu na ingerencję w orzeczoną karę , tylko wówczas , gdy zachodzi rażąca niewspółmierność kary, która zachodzić może tylko wówczas, gdyby na podstawie ujawnionych okoliczności, mających zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji, a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej, w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo Sądu Najwyższego (zob. też aprobujące uwagi M. Cieślaka i Z. Dody, Pal. 1975, nr 3, str. 64).

Z powyższego wynika zatem , iż na gruncie art. 438 pkt.4kpk nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - "rażąco" niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy podkreślić przede wszystkim należy, iż lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku jednoznacznie wskazuje, iż Sąd I instancji w prawidłowy sposób ustalił katalog zarówno okoliczności łagodzących jak i obciążających i nadał im właściwe znaczenie. W okolicznościach niniejszej sprawy orzeczonych wobec oskarżonego za przypisane mu przestępstwo z art. 244kk kar: 6 miesięcy pozbawienia wolności , ani też grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych po 25 zł każda , nie można oceniać w kategoriach rażącej niewspółmiernej surowości , zwłaszcza iż kary orzeczone zostały w dolnych granicach ustawowego zagrożenia za przypisane przestępstwo .

Uwzględniając powyżej przedstawione argumenty Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1kpk orzekł jak w wyroku .

Na podstawie art. 634kpk w zw. z art. 627kpk i art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r. (Dz. U. z 1983r. nr 49 poz.223 ze zmianami) orzeczono o kosztach sądowych , na która to kwotę złożyła się 180 zł opłaty od wymierzonej kary pozbawienia wolności , 50 zł opłaty od orzeczonej kary grzywny oraz 20 zł z tytułu ryczałtu za doręczenie pism w postępowaniu odwoławczym .

SSO Anna Szeliga